

de Skolelærere, som drifke formeget, og de Embedsmænd, der opføre sig slet, og overhovedet lader sig den Art Sager byde, svækker den udøvende Magt ligeoverfor Embedsmagten.

B. Nee: Saavidt jeg erindrer, have vi dog ikke haft nogen Sag af en til den foreliggende svarende Bestaffenhed under Forhandling her i Repræsentationen. Denne Sag er af en ganske eiendommelig Art, og Billighed synes dog at tale for, at vi komme saameget ind paa den, som muligt, for at undersøge, om der ikke kunde være den største Anledning til at yde en Erstatning til den, uden nogenstomhelst egen Brøde, saa haardt skabelidte Medborger. Sagen synes mig derfor aldeles at egne sig til at komme under en saadan Prøvelse, hvilken bedst kunde foretages ved et selvstændigt Udvalg, der senere kunde forelægge sin Betænkning for Forsamlingen. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade, at man lader Sagen gaae videre, og søger at bringe den til virkelig hderligere Fremme.

Winther: Det ærede Medlem for Aarhus Amts anden Valgkreds (Mørk) hvtrede, at det var noget ganske Nyt, man gif ind paa, hvis man her vilde indbrømme nogen Erstatning; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der tidligere har været Tilfælde, hvori man igjennem Finantsloven har gjort lignende Indbrømmelser. Dette er af den Slags Sager, som der naturligtviis ikke let skal gives almindelige Regler for; det er kun efter den modneste Overveielse af samtlige foreliggende Omstændigheder, man kan gaae ind paa at yde en saadan Erstatning; men jeg kan ikke nægte, at jeg, efter hvad jeg har haft Leilighed til at erfare om denne Sag, da den foreløbig var indbragt under Finantsudvalgets Forhandlinger, er kommet til den Overbeviisning, at dersom der skulde være noget Tilfælde, hvori man havde Anledning til at vise Imødekommen,

tage BillighedsSyn og yde nogen Hjælp, maa det netop være dette. Man staaer nemlig her ligeoverfor en Mand, der egentlig ikke kan ansees for at være forretningskyndig; det er en Mand, der af sine Medborgere er valgt til at overtage et borgerligt Ombud, og ved Siden deraf er det oplyst, at de Embedsmænd, der ogsaa have haft med Sagen at bestille, sandsynligviis have givet ham en urigtig Forestilling om, hvad der var hans Pligt i saa Henseende. Dette er Omstændigheder, som forekomme mig i høi Grad at tale for, at man idetmindste ikke bortviser Sagen paa dette Standpunkt; men jeg tilstaaer, at jeg egentlig heller ikke har hørt denne Mening gjøre sig gjældende, og jeg troede derfor ikke, der vilde være Banstuelighed ved at faae den til anden Behandling. Det, hvorom Forhandlingerne hidtil væsentlig have dreiet sig, har været, om man skulde lade Sagen gaae over til et Udvalg, for der at faae alle Omstændigheder nøiagtigt oplyste, før man indlob sig videre paa den, og denne Betragtning hylder jeg for mit Vedkommende aldeles. Det er blevet klart nok, at der, hvis Sagen skal give noget nyttigt Udbytte for Fremtiden, er mange Ting, som maae drages frem men det er dog umuligt nu idag at undersøge alle disse Ting, da der ikke her kan gives alle de fornødne Oplysninger. Jeg stemmer altsaa for, at Sagen nu overgives til et Udvalg, uden at vi i dette Dieblik inblade os videre paa dens Behandling. Med Hensyn til det Betænkelige, der i det Hele taget skulde ligge i at gaae ind paa denne Sag, skal jeg blot bemærke, at der dog maastee er Haab om, at den vil blive den sidste af den Art, eftersom vi ere isærb med at omordne Overformynderivæsenet, og dette er ogsaa et Moment, som maa komme i Betragtning ligeoverfor Spørgsmaalet om Conseqventsen af at gaae ind paa det foreliggende Forslag. Jeg anseer derfor ikke denne Sag for nu at være saa betænkelig, som den ellers under andre Omstændigheder kunde være.